

Røde streger og regimeskifte

Den 20. september (EIRNS) – Sundhedsminister Alex Azars besøg i Taiwan (i forlængelse af falske påstande om at Taiwan havde advaret WHO mod farerne ved coronavirus), den amerikanske FN-ambassadørs meget offentlige møde på en fortovsrestaurant med den øverste taiwanske repræsentant, yderligere våbensalg til Taiwan, “navigationsfriheds”-operationer i Taiwan-strædet, besøg af en viceudenrigsminister på nævnte ø – disse nylige handlinger fra USA’s side risikerer at krydse den rødeste af Kinas røde streger: ét-Kina-politikken.

Kina reagerer med stigende beslutsomhed mod de voksende provokationer mod landet, som det ses med de nylige flyvninger af 19 kampfly fra det kinesiske Folkets Befrielseshær (PLA) hen over midten af Taiwan-strædet og ind i af Taiwans luftforsvars Identifikationszone .

Det kinesiske udenrigsministerium har indtil videre nægtet at kommentere direkte på flyvningerne, men udtalte sig den 17. september imod viceudenrigsministerens besøg: ”Kina er stærkt imod enhver form for officielle bånd mellem USA og Taiwan. Vores holdning er konsekvent og klar. USA’s insisteren på viceudenrigsminister Keith Krachs besøg i Taiwan krænker i alvorlig grad ét-Kina-princippet og de tre fælles kinesisk-amerikanske kommunikéer, styrker ‘Taiwans uafhængigheds-separatister’ og underminerer kinesisk-amerikanske forbindelser såvel som fred og stabilitet over Taiwan-strædet ... Kina vil i lyset af udviklingen af situationen reagere efter behov”.

Hu Xijin, chefredaktør for Global Times, skrev, at disse flyvninger er “PLA’s praktiske øvelse for en overtagelse af øen ... Hvis øens militær vover at afgive det første skud mod PLA’s jetfly, så vil PLA iværksætte destruktive slag mod øens militære styrker og skubbe Taiwan-spørgsmålet ind i en helt ny fase”. Man mindes om farerne i Syrien og andre dele af verden,

hvor undgåelse af global krig kan afhænge af en individuel amerikansk eller russisk pilots færdigheder.

Krigsfaren er også taget til gennem gale Mike Pompeos narrestreger i FN. Han insisterer på, at de fulde FN-sanktioner over for Iran er trådt "tilbage i kraft", til trods for at Sikkerhedsrådet overvældende stemte imod det amerikanske initiativ for at genindføre dem, og truede tredjelande med at gengælde enhver opfattet manglende gennemførelse af dem: "USA forventer, at alle FN's medlemsstater fuldt ud overholder deres forpligtelser til at gennemføre disse foranstaltninger. Hvis FN-medlemsstater ikke opfylder deres forpligtelser til at gennemføre disse sanktioner, er USA parat til at bruge vores indenlandske myndigheder til at pålægge konsekvenser for disse udeladelser..." Dette er en blankofuldmagt til at indlede sanktioner mod ethvert land, der har fornuft til at indse, at USA efter at have trukket sig tilbage fra JCPOA ikke har nogen autoritet til at kræve en genindførelse af sanktionerne. Dette inkluderer Frankrig, Tyskland, Storbritannien, Rusland og Kina, for blot at nævne nogle få.

Denne march mod krig truer hele verden, gavner ingen nation og forårsager enorm skade på USA's langsigtede status, hvis nationale interesser ikke bliver tjent. Den eneste vinder er det britiske imperium, der for enhver pris (inklusive atomare omkostninger) søger at forhindre enhver trussel mod den transatlantiske verdensorden.

Det seneste overgreb på USA's ageren som en forfatningsmæssig republik, der er i stand til at have en fornuftig tankegang om dens fremtid, ses i de seneste angreb på præsident Donald Trump, der udøver de åbenlyst forfatningsmæssige beføjelser af sit embede: at udnævne dommere til højesteret. Nancy Pelosi har nægtet at udelukke muligheden for – igen – at anlægge en rigsretssag mod Trump for at stikke en kæp i hjulet på Senatets arbejde, for at "beskytte vores demokrati" ved at forhindre præsidenten i at udnævne – og Senatet i at bekræfte

– en ny dommer. Den evnesvage Joe Biden formåede at sætte nogle få sætninger sammen: "Folk vil ikke finde sig i dette; de vil ikke stå for dette magtmisbrug, dette forfatningsmæssige misbrug". Har nogen konsulteret forfatningen? Der står tydeligt, at "[Præsidenten] skal nominere, og med råd og samtykke fra Senatet, udnævne ... dommerne til højesteret".

Præsident Trump har potentialet til at bryde med det britiske spil og samarbejde med Rusland og Kina for at opnå en varig fred baseret på økonomisk udvikling. Men dette potentiale kræver en ændring i det omgivende miljø for at få succes. Det er vores job at skabe betingelserne for et sådant samarbejde. Vil du tage udfordringen op?

POLITISK ORIENTERING den 5. marts 2020: Fra coronavirus til finanskrak – løsningen er LaRouches 4 love

Lyd:

Resumé

Coronavirus COVID-19: Det afgørende er ikke antallet af tidligere smittede men antallet af nye smittede hver dag.

Det viser, at smittespredningen er under kontrol i Kina. Den er helt stoppet uden for Hubeiprovensen og reduceret til

100-150 nye tilfælde per dag der. Men COVID-19 spreder sig ukontrolleret i Sydkorea, Iran, Italien, m.fl. Nu er kinesere bange for at rejse til Europa, for ikke at blive smittet der.

Finanskrak: USA's centralbank sænkede renten med $\frac{1}{2}$ procentpoint i et forsøg at pumpe flere penge ind i systemet for at undgå et krak. Men krakket er i gang og et "Lehmann Brothers-øjeblik" kan komme når som helst.

Topmøde: Trump siger også ja til et topmøde mellem de fem permanente medlemmer af FN's sikkerhedsråd: USA, Rusland, Kina, Frankrig, Storbritannien. Helga Zepp-LaRouches foreslog den 3. januar et hastetopmøde mellem Trump, Putin og Xi Jinping, og Putin foreslog derefter et møde mellem de fem permanente medlemmer.

Valget i USA: Efter Super Tuesday: Nu er det Bernie Sanders imod etableringens kandidat Biden efter at de andre moderate kandidater trak sig og Bloomberg faldt igennem, trak sig og nu også vil støtte Biden.

Trumps svage punkt: økonomien, fordi han påstår, at økonomien har det strålende. Hvad sker der, hvis der kommer et finanskrak og stor nedtur inden valget? Trumps redning er, hvis han lytter til LaRouche-bevægelsen og vores løsning:

LaRouches fire økonomisk love:

1. Glass/Steagall-bankopdeling
2. Nationalbank og statlig kreditskabelse
3. Investeringer som øger produktiviteten såsom store infrastrukturprojekter
4. Videnskabeligt og teknologisk fremskridt: fusionskraft, rumforskning.

Disse løsninger gælder ikke kun USA men også Danmark og alle andre lande.

Iran og nærområderne i Sydvestasien: LaRouchePAC interview med Hussein Askary

Hvad sker der og hvor skal vi hen herfra? Hussein Askary, EIR's Sydvestasien ekspert giver en opdatering om den nuværende dynamik og dennes historie. Han præsenterer også løsninger der måske kunne resultere i, at freden bryder ud her og trækker verden tilbage fra afgrundens rand.

POLITISK ORIENTERING den 7. januar 2020:
Efter USA's drab af iransk general: Trump/Putin/Xi Jinping-topmøde nødvendigt for at undgå krig og skabe fred gennem udvikling.
Se også 2. og 3. del.

Med formand Tom Gillesberg.

2. del:

3. del:

Lyd:

**POLITISK ORIENTERING den 20.
juni 2019:
Vil Trump samarbejde med Kina
og Rusland ved G20
eller blive manipuleret ind i
krig med Iran?
Se også 2. del inkl.
diskussionen**

Med formand Tom Gillesberg

Video: 2. del:

Kommer senere. Der skal rettes op på et lyd problem. I middertid, kan slutning høres i lydfilen nedenfor, inkl. "Hvad er Schiller Instituttet?". (begynd på 1 time 47 min.)

Lyd:

Trump og Italiens Conte enige om dialog med Rusland; Trump siger han er villig til at mødes med Iran

På deres fælles pressekonference i eftermiddags i Det Hvide Hus gjorde den amerikanske præsident Donald Trump og den italienske premierminister Giuseppe Conte det klart, at de har etableret et venskab og et samarbejdsforhold om en række vigtige spørgsmål, selvom de ikke var enige om alle detaljerne. Præsidenten beskrev Conte som "min nye ven ... Vi kom overens lige fra begyndelsen." Han understregede, at "vi er begge udenforstående", og at de hver især føler et ansvar overfor de borgere, der har valgt dem. Han sendte sine varme lykønskninger til Conte med valget som premierminister.

På sådanne strategiske spørgsmål som forholdet til Rusland understregede Conte, at han favoriserer dialog, hvilke, som han også sagde, er grundlæggende i forholdet mellem USA og Rusland. Rusland er en nøglespiller internationalt og geopolitisk, bekræftede han, og mens en ophævelse af sanktioneerne er betinget af gennemførelsen af Minsk-aftalerne, kan sanktioner ikke være det sidste ord i sagen. Trump var mere ubøjelig. "Sanktioneerne vil forblive i kraft."

Da han af en journalist blev spurgt vedrørende Iran, om han ville møde præsident Hassan Rouhani for at lette spændingerne

med dette land, svarede Trump: "Jeg vil mødes med alle og enhver," især når der er spørgsmål om krig og død på spil. Se på hvad der skete som et resultat af mødet med Nordkoreas Kim Jong-un, sagde han. Og "Jeg havde et godt møde med Putin med hensyn til fremtiden og sikkerhed. Jeg tror på at mødes." Han understregede, at han til enhver tid ville mødes med Iran hvor som helst, og "uden forudgående betingelser ". Hvis en ny, meningsfuld aftale kan udarbejdes med Iran, så meget desto bedre, sagde han.

De to ledere understregede, at de ønsker at samarbejde i Middelhavsområdet og i bestræbelserne på at stabilisere Libyen. Både Italien og USA's ledende roller er afgørende, sagde præsidenten. Begge herrer sagde, at der skulle ske store forandringer i indvandringspolitikken for deres respektive lande: Trump sagde, at han ville være villig til at lukke regeringen, hvis Kongressen ikke kommer med ændringer i indvandrerpolitikken og den nødvendige finansiering; og Conte understregede, at Italien ikke kan bære hovedparten af indvandringsstrømmen fra Nordafrika alene. Han meddelte, at han snart vil indkalde til en konference om Libyen, herunder invitere alle interessenter og økonomiske interesser, for at drøfte strategier for stabilisering af landet med respekt for befolkningens rettigheder, for derved at bringe det til det punkt, hvor valg kan afholdes "under betingelser af total stabilitet." Han uddybede ikke den præcise karakter af amerikansk samarbejde i denne indsats.

Israelske forfattere advarer

om, hvad Netanyahu's krigspolitik fører til

13. maj, 2017 – Præsident Donald Trumps erklærede hensigt om at tvinge Iran ind i en »ny aftale, en bedre aftale – bedre for Iran«, løber direkte ind i Netanyahu-regeringens hensigt om at have en israelsk krig med Iran og involvere amerikanske styrker i den. Tæt samarbejde mellem Trump og den russiske præsident Vladimir Putin er *sine qua non* for at genoprette fred i Sydvestasien.

To artikler af israelere, og som forekommer i hhv. *Ha'aretz* og *New Yorker*, gør det klart, at, alt imens visse israelske ledere og medier er euforiske over angrebene 9. maj mod iranske styrker i Syrien, så er det større spørgsmål, som konfronterer israelerne, at dette kunne føre til en langvarig krig mod Hezbollah og kunne resultere i et helt andet udfald, end de selvsikre israelere forventer.

Hvad ingen siger, er, at det kunne være gnisten, der udløser en global atomkrig.

I *Ha'aretz* 12. maj anerkender Amos Harel det, som den israelske regering hidtil ikke har: At israelerne udførte bombningen den 9. april af T4-flybasen i Syrien, som resulterede i syv iraneres død, og som efterfulgtes af bombningen den 9. maj. Han siger ligeledes, at, foreløbig, »har Rusland ikke anstrengt sig for at assistere Iran«, hvilket, med præsident Trumps tilbagetrækning af Iran-atomaftalen, kan have opildnet israelerne.

Harel understreger, »det er værd at vente, før man holder medaljeceremonierne og sejrfejringerne« og »det ville være bedre ikke at lade sig indfange af den nuværende selvsikre, arrogante spiral, der åbenlyst ses i reaktionerne fra visse fjernsynsstudier, i Knesset og på de sociale medier. Under

ekstremt pres eller længere fremme kunne Teheran ikke desto mindre rulle sit tungere våben, Hezbollah, frem, i tilfælde af hvilket konflikten kunne antage en ganske anden rækkevidde«.

10. maj skriver den israelske forfatter Bernhard Avishai for *New Yorker* ligeledes, at dette kunne ende i en langstrakt konfrontation mellem Israel og Hezbollah, som kunne ende dårligt for Israel. Desuden er USA's militære intimidering af Iran – en politik, som Avishai identificerer med USA's nationale sikkerhedsrådgiver John Bolton – »præcis det, Netanyahu regner med, i betragtning af muligheden af en eskalering i Syrien og Libanon, som han ikke ønsker, Israel skal konfrontere alene«.

Avishai understreger det, som Amos Yadlin, chef for Institut for Nationale Sikkerhedsstudier, sagde til han: »Situationen har et presserende behov for russiske og amerikanske ledere, der vil dæmme op for truslen om en større krig«.

Foto: Benjamin Netanyahu, der har været Israels premierminister siden marts 2009, taler i det israelske parlament, Knesset. Foto fra 2016.

'Aftaler' eller krige? Om Trump går sammen om økonomi med Xi

og mødes med Putin, vil afgøre det

Leder fra LaRouchePAC, 13. maj, 2018 – En japansk avis har rejst den mulighed, at præsident Donald Trumps afgørende topmøde den 12. juni med lederen af D.P.R.K., Kim Jong-un, måske får tilslutning fra Kinas præsident Xi Jinping. Denne rapport, med en unavngiven amerikansk embedsmand som kilde, er slet ikke blevet bekræftet. Men muligheden for, at lederne af de tre våbenhvilelande i Koreakrigen vil mødes, med det inkluderede mål at afslutte krigen med en traktat, er meget betydningsfuld for, at dette topmøde vil fremme fred og økonomisk fremskridt i verden.

Det er imidlertid vigtigere, at præsident Trump træffer beslutningen om at følge sin egen kampagne for Alexander Hamiltons »Amerikanske System« for at »gøre Amerika stort igen«, eller han i stedet følger det britiske system for store profitter fra handel og billig arbejdskraft, som hans parti og rådgivere påtvinger ham.

Hvorfor? Fordi en beslutning til fordel for det Amerikanske System betyder at gå ind i et samarbejde med Kinas fremragende Bælte & Vej Initiativ for store infrastrukturprojekter, som i sig selv er en kulmination af årtier, og atter årtier, af, at kineserne har lært og vedtaget Hamiltons økonomi med kinesiske karaktertræk. Og det vil gøre præsident Trumps Korea-»aftale« til en succes.

Præsident Moon Jae-in fra Sydkorea har allerede fremlagt en fredsplan til den nordkoreanske leder, der omfatter byggeri af ny infrastruktur for at integrere Koreahalvøen i Bælte & Vej Initiativet; så selv om den tredje leder, der er bragt på bane for topmødet den 12. juni i Singapore, skulle vise sig at være præsident Moon, så vil det afgørende spørgsmål fortsat være det samme.

Udenrigsminister Pompeos diskussion i dag på »Fox News Sunday« om forberedelsen til dette topmøde viste det store problem med indflydelsen, der kommer fra britisk imperieøkonomi. »Private amerikanske firmaer – og ikke amerikanske skatteborgerpenge – vil gå ind og hjælpe Nordkorea med at udvikle en økonomi for det 21. århundrede«, hvis landet opgiver sine programmer for atomvåben og ballistiske missiler, sagde Pompeo.

Disse selskabers visioner om profit vil støde samme med det integrerede projekt for atomafrustning og fred: At bringe Koreahalvøen ind i hele udviklingen med den Eurasiske Landbro, hele omfanget af ny konnektivitet fra Japan til Paris og Madrid.

Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche sagde til Kinas Weixing Satellite Communications, at, hvis Trump vælger den britiske model, vil det føre til en dybtgående, økonomisk krise for USA og verden. »Under sådanne omstændigheder vil hele det transatlantiske system synke ned i kaos. Hvis han går ... med Bælte & Vej Initiativet, vil dette nye, økonomiske fællesskab i Eurasien få den direkte modsatte virkning.«

Præsident Trump har fortsat med at have denne impuls, selv med konfliktspørgsmålet om handel med Kina. Den 13. maj tweetede han, »præsident Xi fra Kina og jeg arbejder sammen for at give et massivt, kinesiske telefonselskab, ZTE, en måde, hvorpå det kan komme tilbage i erhvervslivet, hurtigt. For mange jobs i Kina tabt. Handelsministeriet instrueret i at få det gjort!«

Bælte & Vej kan entydigt få Trumps Korea-»aftale« til at fungere.

Præsidenten ønsker tydeligvis en omfattende Mellempøsten-»aftale« med Iran og mener, at intensivt økonomisk pres – bedre kaldet finanskrigsførelse – vil skaffe aftalen. Men han har retning direkte mod den britiske, geopolitiske fælde. Britiske efterretningsaktiver i Israel og Saudi-Arabien ønsker ikke en ny Iran-»aftale«, men en Iran-krig, endnu et trin på

nedstigningen i krigene fra Irak til Libyen, Syrien og Yemen, der fører til krigshelvedet med atommagten Rusland.

Trump kan intet opnå i Sydvestasien uden topmødet med Putin, som han tydeligvis ønsker, og som britisk og amerikansk efterretning er rasende for at forhindre ham i at få.

Igen, fra Weixing Satellite Communications 13. april, »I et interview med nærværende nyhedstjeneste, sagde Helga Zepp-LaRouche, præsident for Schiller Instituttet, at, jo hurtigere, præsident Trump og den russiske præsident kan mødes, desto hurtigere kan de gøre en ende på faren for en konflikt. 'På præcis det tidspunkt, hvor præsident Trump gav udtryk for dette ønske, blev mange operationer i USA sat i gang for at forhindre dette i at finde sted'.«

Helga Zepp-LaRouches forudsigelse her involverer ligeledes, at Trumps USA selv vender tilbage til det »Amerikanske Økonomiske System« i Hamiltons tradition, som det specificeres i de »fire nye love«, som hendes mand, Lyndon LaRouche, foreslog i 2014. Disse forholdsregler begynder med genindførelsen af Glass/Steagall-loven, der vil bryde de største Wall Street-banker og Londoncentrerede banker op, uden hvilket det finanskrak, hun advarede om, kan bortfeje alle »aftaler«.

Foto: Præsident Trumps rejse til Tyskland og G20-topmødet. Præsident Donald J. Trump og præsident Xi Jinping. 8. juli, 2017. (Official White House Photo by Shealah Craighead)

Med de voksende spændinger,

**hold jer det store billede
for øje.**

Helga Zepp-LaRouche i

Schiller

Institut Nyt Paradigme

Webcast

9. maj, 2018. pdf; dansk

I betragtning af tilstanden i hele Mellemøsten, efter de destruktive krige i Irak, Syrien, Yemen, Afghanistan, er det selvfølgelig meget klart, at det eneste, der virkelig vil løse problemerne i dette område, ville være det, jeg har sagt så mange gange før: Der er brug for en forlængelse af den Nye Silkevej ind i hele dette område, fra Afghanistan til Middelhavet, fra Kaukasus til den Persiske Golf, og for at have en udviklingsplan for alle disse lande som en integreret plan. Dette ville kun kunne fungere, hvis Rusland, Kina, Indien, Iran, Egypten, USA og forhåbentlig europæiske lande, alle aftaler, at dette område må opbygges økonomisk. Den eneste måde, hvorpå man kan få fred i det område og virkelig blive terrorismen kvit, er, hvis man har et perspektiv for et håb om fremtiden.

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

Konflikt mellem Iran og Israel blusser op i Syrien

10. maj, 2018 – Kampe mellem Israel og Iran er blusset op, med Syrien, der er blevet krigsskuepladsen. Sent om natten den 9. maj anklagede Israel den iranske Revolutionsgardes Quds-styrke for at affyre 20 raketter mod de israelskbesatte Golan-højder. Talsmand for de Israelske Forsvarsstyrker (IDF), brigadegeneral Ronen Manelis, sagde, ingen af dem ramte israelsk territorium; fire raketter blev opfanget af Iron Dome-systemet, og resten landede på syrisk jord. Israel siger som respons, at det angreb 50 lokaliteter i Syrien, som det hævder, er baser for iranerne, og som Manelis definerede som »en af det Israelske Luftvåbens største operationer i det forgangne årti«.

Det Russiske Forsvarsministerium sagde, at Israel udsendte 28 fly, der affyrede mindst 60 missiler, af hvilke halvdelen blev opfanget; Den Syriske Arabiske Hær rapporterer tre mennesker dræbt. Ruslands viceudenrigsminister Mikhail Bogdanov sagde, hans land var bekymret over voksende militære spændinger mellem Israel og Iran over Syrien. »Dette er alt sammen meget alarmerende, det vækker bekymring. Der bør arbejdes på at deeskalere spændinger«, citerede TASS Bogdanov for at sige.

Manelis sagde, israelske styrker angreb køretøjet, der lancerede raketterne, såvel som også fem batterier fra det syriske antiluftskyttssystem. Han sagde også, at IDF advarede den syriske hær om ikke at intervenere og informerede russerne forud for angrebet, gennem dekonfliktions-aftalen mellem Rusland og Israel.

Det Syriske Arabiske Nyhedsagentur, SANA, bekræftede, at Israel lancerede »titals« raketter, af hvilke nogle ramte deres mål og ødelagde en af deres radarstationer.

Pressesekretær for Det Hvide Hus, Sarah Sanders, sagde i et interview til Fox News, at den opblussede situation med Israel i Golan »blot er en yderligere demonstration af, at man ikke kan stole på det iranske regime og endnu en god påmindelse om, at præsidenten traf den rette beslutning om at træde ud af Iran-aftalen«.

Angrebene fandt sted få timer efter den israelske premierminister Benjamin Netanyahus tilbagevenden fra Moskva, hvor han diskuterede sine bekymringer over Syrien/Iran med den russiske præsident Vladimir Putin.

Israels forsvarsminister Avigdor Lieberman sagde om angrebet: »De [Iran] må huske på talemåden, hvis det regner på os, stormer det på dem. Jeg håber, vi har afsluttet denne episode, og at alle forstod.« Lieberman sagde, at Israel ikke ønsker en eskalering, men »ikke vil lade nogen angribe os eller bygge infrastruktur til at angribe os i fremtiden«.

Fra Frankrig blev en erklæring udstedt i præsident Macrons navn, der sagde, at »Han opfordrer til deeskalering« og at Macron ville diskutere sagen med den tyske kansler Angela Merkel, når han mødes med hende i Aachen senere på dagen.

Foto: Israel har lanceret massive missilangreb mod iranske militære mål i Syrien.

Leibniz havde ret: Korea beviser, man kan ændre det værste til det bedste, hvis den politiske vilje er til stede

Leder fra LaRouchePAC, 8. maj, 2018 – Alt imens massemedierne sørgede for, at den vestlige verdens opmærksomhed i dag var naglet til præsident Trumps tale, hvor han annoncerede, at USA trak sig ud af Iranaftalen – baseret på endnu en række britiskfabrikerede Store Løgne – så foregik dagens store begivenheder, der faktisk ændrer verdenshistorien, alle sammen på den asiatiske front.

* Den kinesiske præsident Xi Jinping holdt et todages overraskelsesmøde den 7.-8. maj med den nordkoreanske leder Kim Jong-un i den kinesiske havneby Dalian, hvor de diskuterede vejen frem på Koreahalvøen. Kim erklærede: »Så længe, relevante parter opgiver deres fjendtlige politikker og fjerner sikkerhedstrusler mod D.P.R.K., er der ingen grund til, at D.P.R.K. skal være en atomvåbenstat, og atomvåbenafrustning kan realiseres ... Jeg håber at opbygge gensidig tillid med USA gennem dialog.«

* Den sydkoreanske præsident Moon Jae-ins forslag til nordkoreanerne om et »Nyt økonomisk kort over Koreahalvøen« skal angiveligt involvere byggeriet af »tre bælter«: en jernbane fra Sydkorea gennem Nordkorea og videre ind i Rusland; en jernbane, der løber i øst-vestlig retning langs det, der nu er den demilitariserede zone, eller DMZ; og endnu en nord-sydgående jernbane, som forlænges ind i Kina – og herfra kobler op til hele Bælte & Vej. Asiatiske medier promoverer ligeledes det historiske projekt for Tumen-floden

som en del af pakken for politikken for Koreahalvøen.

* Den kinesiske premierminister Li Keqiang ankom i dag til Japan til det første besøg af den kinesiske premierminister i otte år, til bilaterale diskussioner og til dernæst at deltage i det 7. ledermøde for Japan-R.O.K. (Republikken Korea; Sydkorea) den 9. maj. Li udtrykte sine forventninger om, at »de tre lande vil cementere tillid og søge samarbejde og bidrage til regional udvikling, fremgang og fred«.

Asien er stedet, hvor fremtiden i dag bygges, erklærede Helga Zepp-LaRouche. Det er den eneste del af verden, der vokser økonomisk, så meget, at det er lokomotivet, der trækker de øst- og centraleuropæiske økonomier og enhver anden nation, der er begavet nok til at tilslutte sig Bælte & Vej Initiativet. Der finder ingen reel økonomisk vækst sted i Europa eller USA, og der kan heller ikke komme nogen, før også de opgiver Det britiske Imperiums finanssystem, tilslutter sig Bælte & Vej og følger Lyndon LaRouches politik, der er nedfældet i de Fire Love.

»Det, der er ved at vokse frem, er et nyt sæt relationer mellem nationer«, understregede Zepp-LaRouche, »nye relationer, baseret på win-win-samarbejde med færdsel i begge retninger«. Disse nye relationer er allerede i kraft, og de udgør kernen i det Nye Paradigme, som på lang sigt alene kan sikre den menneskelige races overlevelse.

De projekter, der nu diskuteres og bygges – Tumen-floden, Koreas »tre bæltter«, Transaqua i Afrika – er alle sammen *vore* projekter og politikker, som i årtier er blevet specificeret og promoveret af Lyndon LaRouche og hans medarbejdere. Og nu bevæger verden sig i denne retning; *vores* retning.

Det er tåbeligt og selvmorderisk at lade som om, dette fremvoksende Nye Paradigme ikke eksisterer, erklærede Zepp-LaRouche. De, der, ligesom Tysklands Angela Merkel, der belærer nationerne i Øst- og Centraleuropa om, at de ikke bør

tilslutte sig Bælte & Vej, fordi EU har en bedre, mere »gennemskuelig«, mindre »korrupt« »Europæisk-asiatisk Plan for Konnektivitet«, gør sig selv til grin over hele planeten. Selv enhver struds med respekt for sig selv er begyndt at hive hovedet op af sandet, for ikke at blive sammenlignet med Merkel, Macron og May.

Koreahalvøen, understregede Zepp-LaRouche, er et bevis på princippet om, at de værste situationer i verden kan transformeres til de bedste, så længe den politiske vilje er til stede – og i Korea har denne vilje vist sig at være der, kommende fra Kina, Rusland og USA.

Med det Nye Paradigme, der nu er ved at blive til virkelighed, og med Det britiske Imperiums finanssystem, der er ved at kollapse, er Imperiet nu i en situation, hvor de ikke kan vinde; men de kunne stadig lykkes med at få hele verden til at omkomme i flammehavet sammen med dem. De står tilbage med muligheden for at fremprovokere krige – som det er deres plan med den Iran-politik, som Trump i dag formulerede – og forlade sig på befolkningens godtroenhed med f.eks. at tolerere Det britiske Imperiums statskupforsøg mod Trump-administrationen.

Det er vores opgave, ifølge Zepp-LaRouche, at »uddanne befolkningen i det strategiske billede, hele billedet«, så de indser den eksistentielle fare, som britisk geopolitik frembyder, og således, at de kan handle på grundlaget for, at dette er den bedste, og muligvis sidste, mulighed for at redde civilisationen.

Foto: Præsident Moon Jae-in (højre) og den nordkoreanske leder Kim Jong-un havde en kort samtale forud for deres topmøde, i lobbyen i Peace House, stedet for det Interkoreanske Topmøde 2018, i Punmunjeom den 27. april. (2018 Inter-Korean Summit Press Corps)

Krig eller fred

– Det afgørende øjeblik er kommet

Leder fra LaRouchePAC, 6. maj, 2018 – Den fremvoksende løsning på den længe betændte Koreakrise frembyder en positiv model: uanset, hvor umedgørlig, en situation synes at være; hvis verdens store magter kan arbejde sammen, kan ethvert problem overvindes. Donald Trump, Xi Jinping og Vladimir Putin arbejdede sammen hen mod et fælles mål, der giver alle sider, inklusive Kim Jong-un, mulighed for at have tillid til processen som helhed. Med den Nye Silkevejs udviklingsproces, der ligger bag den politiske dialog, kan win-win-resultatet klart ses af alle partier.

Hvorfor kan denne proces ikke anvendes på de andre krisepunkter? Det britiske Imperium har altid været beroende på sådanne regionale kriser, som i de fleste tilfælde oprindeligt blev skabt af briterne selv, for at tvinge de globale magter til at stille op på modsatte sider – arabere versus jøder; sunni versus shia; Øst versus Vest. Hvis USA ophørte med at spille håndhæver for disse britiskkontrollerede konflikter og i stedet gik sammen med Kina og Rusland i den Nye Silkevejsånd, kunne alle disse konflikter relativt hurtigt blive løst, som i Korea.

Trump har insisteret på, at USA må ophøre med sin rolle som »verdens politibetjent« på vegne af Imperiet – og alligevel skriger krigspartiet i USA nu på krig mod Iran, krig mod Rusland over Ukraine og på en permanent kolonialistisk besættelse og opsplittning af Syrien. USA's flåde har netop gendannet den Anden Flåde til at afpatruljere Nordatlanten –

flåden var blevet de-aktiveret i 2011 – baseret på det vanvittige forslag, at Rusland og Kina pludselig er blevet »stormagtstrusler« mod USA, som den nye Nationale Forsvarsstrategi erklærer. Det samme krigsparti giver også troværdighed til de svindelagtige påstande, som Bibi Netanyahu har præsenteret, nemlig, at Iran »stadig« fremstiller atomvåben, på trods af IAEA's offentlige tilbagevisning af denne løgn.

Alt imens Kinas Bælte & Vej danner grundlaget for det store potentiale for et nyt paradigme for menneskeheden, baseret på udvikling og fælles fremskridt, så er det vestlige banksystems risikable system det, der danner grundlaget for briternes og deres aktiver i USA's fremstød for krig. Økonom og historiker Nomi Prins skrev i sidste uge: »I dag står vi meget tæt – hvor tæt, ved vi endnu ikke – ved randen af en farlig, finansiel afgrund. De risici, som de største af de private banker udgør, eksisterer stadig, men nu er de endnu større, end de var i 2007-08 [henved 40 % større, -red.], og opererer nu i en arena af endnu mere gæld.« Uden en gennemførelse af det totale LaRouche-program – med en genoprettelse af et videnskabsdrevet program for fusionskraft og udforskning af rummet, skabelse af statslig bankpraksis for at skabe statslig kredit til realøkonomien, samt en Glass/Steagall-reform af det bankerotte finanssystem – er der ingen mulighed for, at denne boble ikke snart brister. Imperiets finansherrer ville foretrække krig – ikke blot en lokal krig, men en krig med Rusland og Kina, hvis samarbejde i Bælte & Vej truer deres plyndringsrettigheder i udviklingslandene.

Den største fare for Imperiet er, at Trump vil leve op til sin plan om at etablere venskabelige relationer med både Rusland og Kina og således bryde denne imperieopsplitning. Russiagate-kupforsøget mod Trump er britisk efterretnings respons til denne fare. I den forgangne uge tildelte den amerikanske føderale dommer T.S. Elliott III dette kupforsøg et slag og sagde til Muellers heksejagt-team, at de langt havde

overskredet deres mandat og havde anklaget Trump-medarbejdere, der overhovedet intet som helst havde at gøre med nogen som helst forbindelse til Rusland, udelukkende for at tvinge dem til at »syng« eller »komponere« information, der »ville reflektere tilbage til hr. Trump og føre til hans retsforfølgelse eller afsættelse, eller hvad som helst«.

Retssystemet i USA er blevet undergravet, med begyndelse i George Bush' Patriot Act, NSA's masseudspionering af befolkningen og efterretningssamfundets korrupsion under både Bush og Obama. Dette korrupte system er nu selv på anklagebænken.

Spørgsmålet om krig eller fred vil ikke blive afgjort på baggrund af nogen af disse krisesituationer, men derimod af, om det amerikanske folk i sig finder viljen til at adressere dem alle på én gang, for at skabe det Nye Paradigme, med LaRouches Fire Love og USA's deltagelse i den Nye Silkevej, på globalt plan. Den reviderede LaRouchePAC-brochure om denne nødvendighed, *LaRouche's Four Laws – America's Future on the New Silk Road* (LaRouches Fire Love – Amerikas Fremtid på den Nye Silkevej), er nu udgivet og tilgængelig for distribution. Gå til den som død og helvede.

Foto: Præsident Moon Jae-in og formand for Kommissionen for Statsanliggender Kim Jong-un inspicerer æresgarden under den officielle velkomstceremoni foran Fredshuset, Panmunjeom. 27. april, 2018. (Inter-Korean Summit Press Corps)

Det smuldrende Imperium er

endnu ikke dødt; tørster desperat efter krig

Leder fra LaRouchePAC, 1. maj, 2018 – Lad os tage et overblik: Alle bestræbelser fra briternes side på at bringe USA's regering under præsident Donald Trump til fald er mislykkedes. MI6-agent Christopher Steeles uvederhæftige dossier er nu afsløret som det eneste grundlag for Obamas korrupte efterretningsteams lancering af Trumpgate, og gerningsmændene står nu selv over for retsforfølgelse for kriminelle handlinger; Skripal-affæren er forsvundet fra medierne, med forbindelserne til selv samme Christopher Steele, der er kommet frem i lyset; svindelen med de kemiske våben i Syrien, som blev brygget sammen af de britiskstyrede Hvide Hjelme, er nu blevet internationalt afsløret som en nazi-lignende, iscenesat hændelse, med det formål at retfærdiggøre et militært angreb. Dette angreb, hvor Trump blev narret til at tilslutte sig briterne og franskmændene, har *de facto* erklæret den internationale lov, folkeretten, som blev etableret efter Anden Verdenskrig gennem FN for at forhindre endnu en krig, for død.

Imperiet vil ikke tavst forsvinde i natten. Bibi Netanyahus narrestreger – hvor han hævder at have bevis for, at Iran stadig udvikler atomvåben – bliver latterliggjort af selv tidligere israelske efterretningsfolk som 'nyheder' i ny indpakning, som allerede er kendt af IAEA, og som intet beviser. Men briterne har altid brugt den israelske højrefløj, og den saudiske kongefamilie, til at fremprovokere splittelse og, når dette var nødvendigt, anstifte krige. Med Trump, der har samarbejdet med Putin omkring overvindelse af ISIS i Syrien, og som sværger, at USA skal trækkes ud af Syrien i det hele taget og »holde op med at være verdens politibetjent«, trækker briterne nu i alle tilgængelige tråde for at trække

USA ind i flere krige.

Den samme situation eksisterer i Ukraine. I dag lancerede Porosjenko sin operation »Fælles Styrker«, hvor han konsoliderer Nationalgarden, det Nationale Politi og de indbyrdes forskellige, nynazistiske militser under én centralkommando, der er helliget en militær løsning i Donbas.

En ny krig i Syrien eller Ukraine kunne hurtigt eksplodere til krig med Rusland, og en ny verdenskrig, denne gang med atomvåben.

Og dog, når USA arbejder sammen med Kina og Rusland, kan der ske mirakler, som det blev demonstreret i Korea. Den »permanente krise« i Korea, lige såvel som den »permanente krise« i Mellemøsten – både den arabisk-israelske konflikt og konflikten mellem sunni og shia – er med fuldt overlæg blevet opretholdt af briterne og deres aktiver, som 'kamphane-arenaer' for krig mellem Øst og Vest for at holde stormagterne splittet, til fordel for Det britiske Imperium, der kontrollerer finanssystemet, centreret omkring City of London og Wall Street.

Men den Nye Silkevej er en trussel imod denne »del-og-hersk«-mentalitet. Win-win-politikken i Kinas Bælte & Vej Initiativ, som transformerer den »Tredje Verden« til moderne, agro-industrielle nationalstater gennem moderne infrastrukturudvikling, har demonstreret, at konflikter, baseret på etnicitet, religion, omstridte territorier og lignende, kan overvindes, baseret på fremme af alle nationers og alle folkeslags fælles interesser.

USA's rolle i denne globale krise er afgørende. Med den indiske premierminister Narendra Modis historiske topmøde med Xi Jinping i sidste uge, arbejder de tre store kulturer Rusland, Kina og Indien nu sammen om skabelsen af en Nyt Paradigme for menneskeheden. Lyndon LaRouche har længe insistet på, at »Firemagtskombinationen« Rusland, Kina,

Indien og USA er nødvendig for at gøre en ende på Imperieverdenen, én gang for alle.

Præsident Trump har gentagne gange understreget, at venskab med Rusland og Kina »er en god ting, ikke en dårlig ting«, hvilket er hovedårsagen til, at britisk efterretning i det hele taget lancerede Russiagate-kupforsøget. Hvis Trump skal overleve, må det amerikanske folk identificere briternes rolle, befri Trump for det britiske kupforsøg og støtte op om hans bedste impulser for fuldt og helt at gå sammen med Amerikas naturlige allierede i Rusland og Kina, gennem fuld deltagelse i den Nye Silkevej.

LaRouchePAC-aktivister i hele USA rapporterer den stærke respons til dette krav om at gøre en ende på Imperiet, gå med i BVI og afslutte det Wall Street-kontrollerede »topartisystem«-s inddæmning af det amerikanske folk. Her har Trump vist vejen ved at angribe Republikanere og Demokrater lige energisk, når de bringer nødvendigheden af at konfrontere Rusland og Kina til torvs. Det Nye Paradigme er ikke alene inden for rækkevidde, men er også absolut nødvendigt, hvis briternes krigsplaner skal besejres.

Foto: Præsident Trump og førstedame ved en statsmiddag med Frankrigs præsident Macron og frue, 24. april, 2018. (Official White House Photo by D. Myles Cullen)

IAEA til Netanyahu: Vi har allerede

vurderet Irans atomprogram

Tirsdag, 1. maj, 2018 – I en udtalelse fra det Internationale Atomenergiagentur (IAEA) responderede agenturets talsmand afmålt i dag på Bibi Netanyahus vaudeville-optræden « i går med »et halvt ton dokumenter, at IAEA's bestyrelse grundigt havde undersøgt alt dette før og var kommet til en endelig afgørelse i december, 2015, om at lukke efterforskningen af Irans atomprogram, baseret på IAEA-generaldirektør Yukiya Amanos slutvurdering, der lød, at »agenturet ikke havde nogen troværdige indikationer på aktiviteter i Iran med hensyn til udviklingen af en eksplosiv atomenhed efter 2009«.

IAEA gennemgik slutrapportens resultater. »Agenturet vurderede, at, før afslutningen af 2003, var en organisationsstruktur på plads i Iran, som var egnet til koordineringen af en række aktiviteter med hensyn til udviklingen af en eksplosiv atomenhed.«

Så meget for Netanyahus »nye information«.

IAEA's erklæring fortsatte:

»Selv om der fandt visse aktiviteter sted efter 2003, så var de ikke en del af en koordineret indsats. Agenturets overordnede vurdering var, at en række aktiviteter i forbindelse med udviklingen af en eksplosiv atomenhed blev udført i Iran før afslutningen af 2003 som en koordineret indsats, og visse aktiviteter fandt sted efter 2003. Agenturet vurderede ligeledes, at disse aktiviteter ikke gik længere end til foreløbige og videnskabelige undersøgelser og tilegnelsen af visse relevante, tekniske kompetencer og kapaciteter. Samme rapport erklærede, at Agenturet ikke havde nogen troværdige indikationer på aktiviteter i Iran med hensyn til udviklingen af en eksplosiv atomenhed efter 2009.«

Bestyrelsen traf sin beslutning på dette grundlag.

IAEA vil ikke yderligere kommentere Netanyahus historie, fastslog agenturet. »I overensstemmelse med IAEA-standardpraksis, evaluerer IAEA al sikkerhedsrelevant information, som er tilgængelig. Det er imidlertid ikke IAEA's praksis, offentligt at diskutere spørgsmål i forbindelse med nogen sådan information.«

Britisk geopolitik: Fjende af Trump; fjende af Amerika; fjende af fred

Leder fra LaRouchePAC, 30. april, 2018 – For at præsident Donald Trumps præsidentskab skal overleve og opnå noget som helst af betydning for Amerikas fremtid, må de britiske angreb mod hans administration blive besejret.

Disse angreb har gentagne gange haft til formål at tvinge præsidenten ind i en konfrontation med Rusland »på britisk side«, eller også blive drevet ud af embedet af en »Russiagate«-skandale, der er opfundet af britisk efterretning.

Og britisk, geopolitisk tankegang internt i Trumps administration skubber ham væk fra enhver politik for at »gøre Amerika stort igen«, som han lovede under sin valgkampagne.

Britiske krav om en krigskonfrontation med Rusland har skabt kriser for præsidenten og den politik, han har i sinde, for samarbejde mellem stormagter for fred og økonomisk fremskridt. Men når dette samarbejde har frembragt afgørende fremskridt

hen imod fred og genopbygning af Koreahalvøen, bliver Trump skubbet til at angribe Iran: igen, så er det Rusland, der er målet.

Storbritanniens »Skripal-forgiftningsaffære« og »kemiske angreb i Douma« – der forårsagede masseudvisninger af russiske diplomater og krig mod Syrien – ser nu i stigende grad ud til at have været krigs-svindelnødre, ligesom Tony Blairs »irakiske masseødelæggelsesvåben«. Så nu har den israelske premierminister »Bibi« Netanyahu pludselig hævdet, at han har »100.000 hemmelige filer«, han ikke kan afsløre, om »Projekt Amad«, hvor atomvåben fremstilles af Iran, og som USA må hjælpe Israel med at ødelægge. Fra et Israel, der i hemmelighed anskaffede og udviklede snesevis af leveringsdygtige atomvåben, og stadig lyver om dem, er dette en uhyrlighed. Men dets mål er indlysende: Trump må vælge krig, vælge briternes side imod Rusland, opgive sin politik for stormagtssamarbejde.

Amerikas økonomi får samme behandling.

Præsident Trump bliver skubbet bort fra sine erklærede hensigter – at bryde Wall Streets »gigantboble«, bygge ny, højteknologisk infrastruktur, udvide rumprogrammet og atter sætte »vore fodaftryk i fjerne verdner« – for i stedet at vedtage *britiske* alternativer. Disse alternativer blev udtrykt af finansminister Mnuchin på Fox Tv mandag morgen, mens han kom med totalt falske påstande om den amerikanske økonomis reelt set særdeles magre resultat. »Skattelettelser«, sagde Mnuchin; den politik for skattelettelser til styrkelse af konkurrenceevnen blandt transatlantiske nationer, som blev lanceret af Storbritannien under Margaret Thatchers regeringer i 1979-90. »Afregulering af bankerne«, lød Mnuchins slagord, og som blev opfundet af en britisk afregulering af bankerne i 1986, der var så gennemgribende, at den blev kaldt »Big Bang« og drev Amerika til at opgive Glass/Steagall-loven og dernæst til at opleve et finanskrak præcis et år senere.

Og »privatisering«, en politik, der blev udviklet i 1970'erne og 1980'erne i UK og i de britiske kolonier New Zealand, Australien og Canada, bliver nu brugt til at ødelægge det amerikanske rumprogram og Trumps forpligtelse til at bygge en ny, økonomisk infrastruktur.

Den 27. april afsværgede lederen af National Space Council, skabt af præsidenten, internationalt samarbejde om rumforskning, alt imens en anden embedsmand sagde, NASA ikke skulle udvikle noget nyt rumsystem, hvis det kunne købe et allerede eksisterende, privat system. Den amerikanske transportminister udelukkede bogstavelig talt under et besøg i Beijing samarbejde med Kina om nye infrastrukturprojekter.

Kinas globale netværk med store infrastrukturprojekter, Bælte & Vej Initiativet, udgør den største mulighed for stormagtssamarbejde – USA med Kina, Indien og Rusland – der nogen sinde har eksisteret.

Hvis USA forsætter med denne stupiditet, vil Kina, Indien, Rusland og Japan snart anføre menneskets udforskning af rummet, mens Amerika kigger frem af mudderet af økonomisk stagnation og omsiggribende narckoafhængighed.

I sit forslag fra 2014, »Fire Nye Love«, specificerede Lyndon LaRouche en »omgående genindførelse af Glass/Steagall-loven, der blev indført af USA's præsident Franklin D. Roosevelt, [og] en tilbagevenden til et system af et topstyret og gennemgribende defineret, statsligt nationalbanksystem« med det formål at investere i produktivitet gennem højteknologisk infrastruktur, et udvidet NASA og et forceret program for opnåelse af fusionskraft.

Dét repræsenterer »det Amerikanske System«, som de britiske geopolitikere altid har søgt at ødelægge – og som kan besejre dem.

Foto: På sidelinjerne af det 25. APEC-møde for økonomiske ledere. Med USA's præsident Donald Trump og den russiske

Netanyahu lancerer tredje britiske krigs-svindelnnummer siden 1. marts

30. april, 2018 – Siden den russiske præsident Vladimir Putin den 1. marts på nationalt Tv viste, at NATO's »antimissil« missilinddæmning af Rusland (og Kina) var slået fejl pga. en ny generation hypersoniske våben, og i stedet opfordrede til forhandlinger, er de, der er hengivne over for britisk geopolitik, blevet sindsforstyrrede. I USA har nogle neokonservative krævet, at man overvejer at fremprovokere en krig med Kina *nu*, fordi en sådan krig ellers, om ti år, ikke vil kunne vindes. I UK har Royal Institute for International Affairs (Chatham House) krævet en ny, Commonwealth-centreret militær alliance bestående af »de villige« imod Rusland, til at afløse NATO.

Og siden 1. marts er to successive, britiske konfrontationer med Rusland – først over Skripal-affæren med »forgiftning på britisk jord«, og dernæst det »syriske angreb med kemiske våben« i Douma – kommet til at se mere og mere ud som krigs-svindelnnumre, der atter fremkalder mindet om Tony Blairs »uvederhæftige dossier«, som udløste invasionen af Irak i 2003.

I den forgangne weekend optrappede den israelske premierminister Benjamin Netanyahu med en tredje konfrontation. Mens han på dramatisk vis aflyste en ferietale på israelsk Tv, annoncerede Netanyahu i stedet for verden, at

israelsk efterretning havde stjålet »100.000 hemmelige filer, et halvt ton filer,« fra Iran. Disse beviste, sagde han, at Iran havde et program for atomvåben og løj om det, før landet underskrev Joint Comprehensive Plan of Action i 2015 (JCP0A) (Fælles omfattende handleplan 2015) med fem permanente medlemmer af FN's Sikkerhedsråd plus Tyskland, og som blokerede Iran fra at udvikle atomvåben.

Israel havde, sagde Netanyahu, på overraskende vis netop fået denne information inden for de seneste 10 dage, og hvor der kun er 10 dage tilbage til, at præsident Donald Trump må beslutte sig for, om han vil trække sig ud af denne aftale! Han (Netanyahu) havde briefet Trump den 28. april, udenrigsminister Mike Pompeo den 29. april og europæiske regeringsfolk den 30. april; nu befandt de »belastende dokumenter, kort, præsentationer, planer og fotografier« sig på et »meget sikkert sted«.

Netanyahu syntes ikke at hævde, at Iran overtrådte JCP0A, med sit krav om at opgive aftalen. Han sagde snarere, at han beviste, at Iran havde løjet forud for JCP0A – ja, man kunne vel sige, ligesom Israel i årevis løj, og stadig lyver, om de mange leveringsdygtige atomvåben, det er i besiddelse af.

Men hans formål var tydeligvis at skabe en atmosfære for krig mod Iran, især i Syrien, og samtidig ødelægge JCP0A. Blot få timer tidligere havde ni missiler af fortsat ukendt oprindelse ramt to baser i det centrale Syrien, som Israel siger, bliver benyttet af iranske irregulære styrker.

Truslen om en stedfortræderkrig, som i realiteten sætter Storbritannien og Frankrig op imod Rusland og trækker Trumps USA med ind, er nu blevet rejst.

Foto: Den britiske premierminister Theresa May og den israelske premierminister Benjamin Netanyahu giver hinanden hånden efter Netanyahu ankom til et møde i nr. 10, Downing Street, 6. februar, 2017.

Macron forsøger at sælge Londons »Plan B« i Washington

24. april, 2018 – Tirsdagens fælles pressekonference mellem præsidenterne Donald Trump og Emmanuel Macron startede en time for sent. Begge talte om deres store venskab og deres lange samtale i det Ovale Kontor; Macron kyssede Trump på kinden under ét af flere hjertelige håndtryk mellem de to, og han svingede sin arm op på Trumps skulder, da de forlod podiet. Hvad de faktisk aftalte, ud over betydningen af det tidlige morgenangreb på Syrien den 14. april, er imidlertid fortsat uvist.

Konfronteret med præsident Trumps insisteren på, at han vil trække de amerikanske tropper ud af Syrien, sendte briterne den unge, franske præsident ind for at forsøge at bruge det fælles amerikansk-britisk-franske militære angreb mod Syrien som en løftestang for på en eller anden måde at lænkebinde den amerikanske præsident til en ny variant af deres endeløse, geopolitiske krige i Mellemøsten ved at spille op til hans »Iran er fjenden«-profil for at sælge det.

Macron talte om »humanitær lov« og anti-kemiske våben, men han fokuserede på »fire søjler« i en plan for Mellemøsten, hvor Iran er målet, og som han lagde frem på bordet. De første tre søjler relaterer til at sikre, at Irans atomprogram afsluttes permanent, og at dets ballistiske missilkapacitet fjernes. Den fjerde søjle er den afgørende: at skabe betingelserne for at begrænse Iran i området (han specificerede Yemen, Libyen og Syrien). Sidstnævnte kræver, sagde han, en politisk afgørelse på lang sigt for Syrien, som garanterer, at Syrien ikke falder ind under noget »overherredømme«, og at beslutninger om Syriens politiske fremtid vil blive udarbejdet af Europa, USA

og regionale magter, med selv Rusland og Tyrkiet som en del af den regionale pakke. Forespurgt, om amerikanske tropper må forblive i Syrien under en politisk overgang, svarede den franske præsident, at »vi vil« (!) vurdere sådanne behov i de kommende måneder, baseret på omstændighederne på jorden.

De kloge hoveder vil nu utvivlsomt være travlt optaget af at forsøge at fortolke præsident Trumps bemærkninger for at afgøre, hvad hans faktiske planer er – en notorisk upålidelig praksis. Han sagde, at han og Macron aftalte, at vi ikke kan efterlade Middelhavet uden sikkerhed, og at der kræves en meget stærk blokade mod, at Iran når frem til Middelhavet. Han udtalte desuden med eftertryk, at de »ekstremt rige« lande i Mellemøsten, som USA har beskyttet gratis – og I ved, hvem jeg mener, sagde han – må betale for dette og sætte deres egne soldater på jorden for at håndhæve det. (Saudi-Arabien skal være blandt dem, Trump har i tankerne.) USA har fået mindre end intet ud af de \$7 billion, det har brugt i Mellemøsten i årenes løb, fortsatte han, men når vi ønsker at bygge hovedveje, tunneller og skoler i USA, siger folk, »åh, vi må udvise forsigtighed mht., hvordan vi bruger vores penge«. Dernæst gentog Trump, at ISIS stort set er udslettet i Irak og Syrien; at han har til hensigt at trække USA ud af Syrien, og at vi meget snart vil træffe »nogle meget store beslutninger«.

En overordnet fredsaftale haster virkelig i Sydvestasien. Ideer, der imidlertid er gennemførlige, til sikring af dette, såsom at forene folkeslagene omkring den udvikling, som den Nye Silkevej ville bringe, kunne meget vel fremkomme af det meget nødvendige topmøde mellem præsidenterne Trump og Putin.

Foto: De angivelige bonkammerater Macron og Trump under deres fælles pressekonference.

Ulf Sandmark fra Svensk Schiller Institut til det iranske Tasnim: Saudi-Arabien bringer sine ISIS lejesoldater til Yemen; Stop krigen; bring BVI ind

30. jan., 2018 – »Den største, potentielle fare nu er en fornyet saudisk politik for at flytte hærde ISIS-lejesoldater fra Syrien og Irak til Yemen«, sagde Ulf Sandmark fra det Svenske Schiller Institut i et interview til den iranske nyhedstjeneste, Tasnim, i denne uge. »Der bør ske en international opstand imod den fortsatte anvendelse af disse ISIS-forbrydere, der bør stilles for retten og fængsles for deres forbrydelser mod menneskeheden«, understregede han.

Tasnim identificerede Sandmark, til dels, som en »svensk økonom og menneskerettighedsaktivist, såvel som en årelang samarbejdspartner til den amerikanske, politiske person, Lyndon H. LaRouche. Han er bestyrelsesmedlem af Schiller Instituttet i Sverige og Stockholmkorrespondent for *Executive Intelligence Review (EIR)*.«

Sandmark svarede på flere spørgsmål. Her er delvise uddrag:

Om de saudiske forbrydelser mod børn og Yemens befolkning:
»UNICEF og andre organisationer har slået alarm, men det er imidlertid op til regeringer at træffe beslutninger i FN's Sikkerhedsråd; nationerne gøres tavse af strategiske trusler ...
«

Om Londons og Washington, D.C.'s, rolle: »Riyadh-regimet har aldrig stået alene, siden dets start som de britiske

maharajaer, der skulle kontrollere regionen. Krigen er en del af den britiske politik for at true med at kvæle Indien, Kina og Japan ved at bringe destabilisering til energistrømmen fra området i den Persiske Golf. Med krigene i Irak og Syrien, der nærmer sig deres afslutning, skabes der fornyede spændinger i området gennem briternes anstiftelse af stadig nye kriser, af hvilke nogle har til formål at lokke den amerikanske præsident ind i krig mod Iran. Den gamle, britiske politik for at svække og knuse Iran udgør nu en belejlig del af det umiddelbare britiske mål for at knuse Trumps præsidentskab og holde USA adskilt fra Rusland og Kina ...«

Om Saudi-Arabien – de når ikke nogle mål? »Den saudiskledede koalition kan stadig ikke vinde imod de yemenitiske patriotiske barfodssoldater, da det beror på lejesoldater, der blot bliver slagtet. Den største potentielle fare nu er en fornyet saudisk politik for at flytte hærde ISIS-lejesoldater fra Syrien og Irak til Yemen. Der bør ske en international opstand mod den fortsatte deployering af disse ISIS-forbrydere, der bør stilles for retten og fængsles for deres forbrydelser mod menneskeheden.«

Om Yemens fremtid? »Hvis krigen slutter, er fremtiden for Yemen lys, med Kina, sammen med 70 nationer, der har lanceret Bælte & Vej Initiativet (BVI) med løfte om at afslutte fattigdom i verden ... Visionen om BVI udgør også kernen i en strategi for Yemen for at afslutte krigen. Yemen kan allerede nu søge at etablere internationale alliancer til beskyttelse og udvikling af BVI i regionen. Selv om en sådan politik tager lang tid for at materialisere sig som fysiske bygninger og infrastruktur, så kan denne politik skabe omgående politiske alliancer med betydningsfulde magter, såvel som med hjemlige grupper, og som kunne være stærke nok til at stoppe krigen meget hurtigt. En presserende nødvendig beslutning fra den yemenitiske regerings side er at garantere for evigt en national forpligtelse til at sikre den nærliggende Maritime Silkevejs sikkerhed og være med til at afslutte sørøveri ... «

Hele interviewet kan ses her:
<https://www.tasnimnews.com/en/news/2018/01/29/1641005/swedish-activist-warns-of-saudi-policy-to-relocate-daesh-to-yemen>

Foto: Ulf Sandmark fra det svenske Schiller Institut.

Afslut geopolitik, vedtag LaRouches Fire Love for fred – mellem Rusland, Kina og USA. Helga Zepp-LaRouche i Nyt Paradigme Webcast, 4. jan., 2018

Folk må ændre deres tankegang! Det er ikke et nulsumsspil. Det er ideen om, kan vi definere mål for menneskeheden; kan vi gøre det, der blev diskuteret i Federalist Papers allerede i det unge Amerika? Kan vi finde en måde at regere os selv på, der er for det langsigtede perspektiv for vort samfunds overlevelse? Jeg mener, vi kan. Jeg mener, at menneskeslægten er i stand til fornuft; jeg mener endda, vi er i stand til kærlighed – og folk tror, kærlighed intet har med politik at gøre, men det er ikke sandt! Udfaldet af Trediveårskrigen var en forfærdelig ødelæggelse i Europa, men ud af det kom den Westfalske Fred. Ser man på principperne i den Westfalske Fred, så var de to vigtigste træk, at, for fredens skyld, glem alt ondt, der blev begået af den ene eller den anden side, og koncentrer om fælles udvikling; og det andet princip var, for

fredens skyld, så må udenrigspolitik fra nu af være baseret på »den andens interesse, i kærlighed«.

Jeg mener, dette er, hvad Kina gør: Det er i overensstemmelse med ideen om en harmonisk udvikling af alle nationer, og det var John Quincy Adams' politik, så det er ikke fremmed for amerikansk historie. Det var også associeret med humanisme i Europa, med ideerne hos Leibniz, Cusanus og mange andre store personer, der tænkte i forhold til udvikling som historiens mål.

Så vi befinder os alle sammen i en afgørende forandring af æraen, hvor vi må lade geopolitikkens æra bag os og bevæge os til en helt ny fase i civilisationens historie.

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

Beslutning for det nye år: Ud med geopolitik!

Leder fra LaRouche PAC, USA, 2. jan., 2018 – Fra og med denne første uge af året 2018 er prioriteten for det nye år klar: Drop geopolitik og ban vejen for en ny æra for relationer mellem nationer for udvikling, og ligeledes for nationale, økonomiske goder.

I USA er Russia-gate/Trump-gate-operationen i stigende vanskeligheder, med sit mål med at bringe præsidentskabet til fald for at forhindre præsident Trumps fordelagtige samarbejde med Rusland og Kina. Onsdag, den 3. jan., er FBI og Justitsministeriet af Repræsentanternes Hus' Særlige Efterretningskomite, hvis formand er kongresmedlem Devin

Nunes, blevet beordret til at fremlægge optegnelser i forbindelse med anti-Trump dossieret fra 2016, udarbejdet af britisk efterretning, og hvilke dokumenter man tilbageholdt og løj om i 2017.

Trump selv er fortsat i offensiven. I dag før daggry tweetede han og rejste spørgsmål om skyld og fængsling for James Comey (FBI-direktør 2013 til 9. maj, 2017, hvor han blev fyret); og han udfordrede FBI's favoritisme over for »uærlige Hillary Clintons topassistent, Huma Abedin«, der overtrådte sikkerhedsprotokoller, da hun overførte klassificerede e-mails til sin mands computer. Trump sagde, »Deep State-Justitsministeriet må omsider skride til handling« over for trioen.

Men tiden er ikke til selvtilfredshed. Rådgiver til Trump Roger Stone påpegede korrekt i denne uge i et interview, at der er tre seriøse scenarier i spil imod Trump og nationen. Fjendens Plan A er Russia-gate; Stone ser dette som i vanskeligheder. Plan B er at aktivere fjernelser af Trump gennem det 25. forfatningstillæg; Stone ser de vedvarende angreb mod Trump som værende »uegnet« som et tiltag for denne plan. Og sluttelig, Plan C: mord. Husk, at dette perspektiv grundlæggende set svarer til det, som London-slanget fremlagde mod Trump for et år siden i avisen *The Spectator* (»Vil Donald Trump blive myrdet, afsat i et kup eller blot impeached?«, 21. jan., 2017). Stone refererer til personer i denne lejr, inklusive internt i Trumps egen administration, som »globalistiske insiders«.

Dette er den sammenhæng, i hvilken den kamp, vi har omkring spørgsmål om angivelige »økonomiske« politikker, skal forstås. Det udgør alt sammen den samme kamp som geopolitik. »Wall Street«/London-elementet i Washington, D.C., som [finansminister] Steven Mnuchin og andre i Trump-administrationen er indbegrebet af, agiterer for den linje, at den amerikanske økonomi går fremragende. Hvorfor? De siger, »aktiemarkedet er oppe; alle kan blive rige; underskuddet

bliver skåret ned«, osv. Og Trump må ride med på vognen. Han må »tale« om infrastruktur og glemme alt om jobs, virkelighed og sine kampagneløfter. I dag skal Trump holde møde om infrastruktur i Det Hvide Hus med Gary Cohn, direktør for Det Hvide Hus' Nationale Økonomiske Råd, og tidligere chef for Goldman Sachs.

✘ For at bryde igennem dette kontrollerede miljø, vil et trykt eksemplar af LaRouche PAC's brochure, [»LaRouches Fire Love; De fysisk-økonomiske principper for USA's økonomiske genrejsning – Amerikas fremtid på den Nye Silkevej«](#), blive uddelt til samtlige 100 kontorer i Senatet den 4. januar, af frivillige hold. I næste uge vil brochuren ligeledes blive uddelt i Repræsentanternes Hus. Sammen med en e-version af rapporten – hvis første version blev udlagt i foråret 2017 – fremlægger dette nye initiativ den eneste farbare vej for virkelig at handle på »infrastruktur« – med Glass/Steagall-bankopdeling, bankpraksis i Hamiltons tradition og kreditreorganisering, samt en forpligtelse til videnskab.

Se på et succesfuldt eksempel på udenrigspolitik for infrastruktur i Afrika. Nytårsdag fandt en åbningsceremoni sted for den officielle åbning af kommercielle operationer på den nye, elektrificerede jernbane, der løber 756 km fra Djibouti til Addis Abeba, Etiopien. Jernbanen, der er den første linje over grænserne af sin art i Afrika, blev bygget af firmaer fra Kina, hvis ambassadør til Etiopien i går kaldte den for en »jernbane for venskab«.

Alt dette står i kontrast til det seneste, farlige udbrud af geopolitik, centreret omkring fremstødet for destabilisering og regimeskifte i Iran. Lyt til BBC for at høre Londons »manuskript« imod den iranske regering for krænkelser af menneskerettigheder, over behandlingen af demonstranter. USA's ambassadør til FN, Nikki Haley, følger nu slavisk dette manuskript og fremlægger forslag til handling fra FN's side, midt i koret af andre vilde trusler og beskyldninger mod Iran.

Kilden til denne geopolitik vil blive diskuteret på et særligt LaRouchePAC-arrangement i New York City fredag, den 5. januar, med titlen, »Afslut kuppet, stop den næste krig, byg Verdenslandbroen«. Paneldeltagerne vil være William Binney og Ray McGovern fra Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS) og Barbara Boyd, der har skrevet LaRouche PAC's pamflet, »Robert Mueller er en umoralsk, juridisk morder; Han vil gøre sit job, hvis I giver ham lov«.

Foto: LaRouche PAC organiserer på en undergrundsstation på Manhattan.

Nødvendigheden af at udvise forsigtighed med hensyn til Iran ænses ikke af Trump-administrationen

Mandag, 1. januar, 2018 – Med protester, der fortsætter i Iran nu på fjerde dag, mindre end dem i 2009 og med nogle, der involverer bevæbnede demonstranter, bliver anbefalinger fra folk, der er eksperter i regionens forhold, ikke ænset af Trump-administrationen. Senest har USA's FN-ambassadør Nicki Haley ønsket regimeskifte med sin udtalelse den 31. dec., »Vi beder for, at frihed og menneskerettigheder vil sejre«.

Udbruddet af protester fulgte blot to uger efter USA's og Israels vedtagelse af en handleplan imod Iran – med Saudi-Arabien, der sandsynligvis også er en tavs part i denne plan – og som efter sigende skal omfatte hemmelige handlinger. Protesterne begyndte 29. dec. i den sydøstlige by Mashhad, der regeres af behårde konservative gejstlige, der er modstandere

af Rouhani-regeringen og endda Ayatollah Khamenei som værende for reformvenlige. I denne henseende har det visse ligheder med begyndelsen af de syriske protester i Dara'a i 2011. De iranske protester har siden spredt sig til primært storbyer og byer langs Irans vestlige grænse til Irak.

Journalist for avisen *The Guardian*, Simon Tisdall, advarer i en »pas på, hvad du ønsker dig«-artikel om en farlig optrapning af regionale spændinger. Trita Parsi rapporterer i en CNN-kronik, at lederne af den »Grønne bevægelse« fra 2009, som stadig er i Iran, ikke støtter disse protester, der foreløbig er langt mindre. Han bemærker, at Mashhad er domineret af gejstlige, der følger en hård linje, og som søger at udnytte befolkningens legitime økonomiske vanskeligheder til at score points mod Rouhani-regeringen, men som har mistet kontrollen over dem pga. økonomiske vanskeligheder. Rouhani selv har erkendt disse vanskeligheder og opfordrede til fredelige protester over dem. Parsi skriver, »Husk, at Rouhani blev genvalgt med 57 % af stemmerne (med en stemmedeltagelse på 70 %) for blot syv måneder siden. Det betyder, at kernen i demonstranterne sandsynligvis tilhører en anden gruppe«.

I en tale til nationen sagde Rouhani, »Folk har absolut frihed til at kritisere regeringen og protestere, men deres protester bør foregå på en sådan måde, at de forbedrer situationen i landet og i deres liv. Kritik er noget andet en vold og beskadigelse af offentlig ejendom ... Regeringen og folket bør hjælpe hinanden med at løse spørgsmålene«.

I den sydlige by Izeh er mange af demonstranterne bevæbnede, og flere er blevet dræbt, af hvem, vides ikke. Mobile-phone-appen Telegram, skabt af den russiske Pavel Durov, er blevet lukket ned af Durov på anmodning fra Iran, fordi iranske agitatorer i eksil brugte den til at agitere for vold. Durov sagde, »En Telegram-kanal (Amadnews) begyndte at instruere sine abonnenter i brugen af Molotovcocktails mod politiet og blev suspenderet pga. vores 'ingen opfordring til vold'-regel. Pas på – disse linjer bør ikke overskrides«.

Foto: Anti-regeringsdemonstrationer fortsætter på fjerde dag, udløst af økonomiske vanskeligheder. Dødstallet er foreløbig oppe på 13.

VIPS til Trump: Iran er ikke dem, der sponsorerer international terrorisme

23. dec., 2017 – Seniorefterretningsgruppen Veterans Intelligence Professionals for Sanity (VIPS) har skrevet et åbent brev til præsident Donald Trump om manglen på beviser for den konstante amerikanske diplomatiske og politiske påstand, at Iran er en ledende statssponsor af terrorisme – på det seneste er »verdens førende sponsor af terrorisme« blevet *de rigueur* – et krav. At dette er falsk, bliver på tilfredsstillende vis bevist i det lange brev, udlagt i går på deres Memos-side på *Consortium News*, og underskrevet af hele VIPS-bestyrelsen. De minder om, at George W. Bush blev bremset i at føre krig i 2007 af efterretningsvurderinger, som rapporterede, at Iran havde opgivet sit atomvåbenprogram; nu bør også Trump få ærlige efterretninger.

»Beskrivelsen af Iran som verdens førende statssponsor af terrorisme støttes ikke af kendsgerningerne«, erklærer de. »Alt imens Iran er skyldig i at have brugt terrorisme som et nationalt, politisk redskab, så er Iran anno 2017 ikke Iran anno 1981. I den Islamiske Republiks tidlige dage gennemførte iranske agenter rutinemæssigt bilbombninger, kidnapninger og mord på dissidenter og amerikanske borgere. Det har ikke været tilfældet i mange år. På trods af hyppige påstande fra amerikanske regeringsfolks side om, at Iran skulle være

engageret i terrorisme, bemærker vi ganske enkelt, at begivenheder, som årligt optegnes i det Amerikanske Udenrigsministeriums 'Mønster af global terrorisme' sjældent identificerer en terrorhandling som en handling, der er udført af, eller på vegne af, Iran ...

Irans forhold til Hezbollah har også udviklet sig radikalt. I den Islamiske Republiks tidlige dage var Hezbollah ofte en stedfortræder og underleverandør for Iran. Men ... Hezbollah er blevet en enhed og politisk styrke i sin egen ret ... Hezbollah, som nu er en del af den libanesiske regering, har også vendt sig bort fra den radikale, religiøst drevne vold, der er varemærke for sunni-ekstremisterne, såsom ISIS.«

VIPS specificerer yderligere: »Den amerikanske regerings egen liste over terrorangreb siden 2001 viser et dramatisk fald i vold udført af Iran og en ledsagende bølge af grusomme handlinger, udført af sunni-muslimer, der ikke er allieret med Iran. Den seneste udgave af Global Terrorism Index, et projekt fra USA's Ministerium for Homeland Security, viser, at fire grupper tegnede sig for 74 % af alle dødsfald som følge af terrorisme i 2015 – Boko Haram, Al-Qaeda, Taliban og ISIS. Tretten af de 14 muslimske grupper, som det amerikanske efterretningssamfund har identificeret som værende aktivt fjendtlige over for USA, er sunni, ikke shia, og støttes ikke af Iran«: Brevet opremser dem; den fjortende er »houthierne«.

<https://consortiumnews.com/2017/12/21/intel-vets-tell-trump-iran-is-not-top-terror-sponsor/>

Foto: Præsident Trump taler til nationen om sin Iran-politik, 13. okt. 2017 (Screenshot fra Whitehouse.gov).

Briterne og saudierne bruger deres Yemen-blodbad til at forsøge at lancere krig mod Iran

5. dec., 2017 – Det britiske Imperium forsøger, gennem deres saudiske aktiv og medskyldige elementer i Washington, at udløse en bredere, regional krig mod Iran, i hele Mellemøsten. I Yemen, hvor saudiernes indsats er gået til yderligheder i løbet af de seneste tre uger, ses dette af mantraet, der konstant følges af saudierne og de vestlige medier, hvor de konstant betegner houthiernes Ansarullah-bevægelse som »allieret med Iran«. For eksempel hævdede den saudiske ambassadør til Yemen, Mohammed al-Jaber, at de såkaldte forbrydelser, begået af houthierne, for en stor del skyldes deres »iranske uddannelse«.

En rapport fra *Xinhua* fra 4. dec. citerer en militær kommanderende, der er loyal over for den tidligere yemenitiske præsident, Ali Abdullah Saleh, der blev dræbt i går (4. dec.), og som rapporterer, at »i nattens løb nedkastede fly fra [den saudiske] koalition våben og diverse former for kommunikationsudstyr til de kommanderende, der anfører den anti-houthiske opstand i Sana'a«. *Xinhua* rapporterer ligeledes, at U.A.E.-udenrigsminister Anwar Gargash den 3. dec. tweetede, »at opstanden mod de iranskstøttede houthi-oprørere 'have brug for støtte' for at 'beskytte den Arabiske Halvø mod Iran'. Desuden rapporterer *Xinhua*, at »pro-Saleh-soldater også fik luftstøtte fra saudiskledede krigsfly under nattens kampe med houthier, der gjorde fremskridt og indtog væsentlige nabolag i Sana'a«.

Teheran er kommet med en stærk respons. »Yemens befolkning vil få sine aggressorer til at fortryde deres handlinger«, sagde

Irans præsident Hassan Rouhani i en fjernsynstransmitteret tale her til morgen, rapporterer AFP. Tasnim-nyhedsbureauet citerede kommandør for den Islamiske Revolutionsgarde, generalmajor Mohammad Ali Jafari, der hyldede Salehs død som den seneste episode i at modarbejde en række komplotter, inklusive i den kurdiske region af Syrien og i Irak, som de giver saudierne skylden for.

Rapporter på jorden i Yemen maler et grumt billede af det, der ville være sket, hvis det var lykkedes den tidligere præsident Ali Abdullah Saleh at flygte fra Sana'a og slutte sig til den saudiske koalition. Det, de rapporterer, er, at en reel borgerkrig ville være brudt ud i hovedstaden og i andre områder, der har været under Houthi-Saleh-koalitionen (dvs., alliancen mellem Ansarullah-bevægelsen/militsen og Salehs Almene Folkekongresparti (GPC)).

Situationen i hovedstaden er nu under kontrol, og houthierne opfordrer det tilbageværende lederskab af GPC til at gentilslutte sig alliancen.

Saudierne har ikke evnen til at imødekomme den irregulære krigsførelse, lanceret af houthierne i et bjergrigt land, hvor konventionelle hære og våben er forældede, som tilfældet også var i Afghanistan. Uden at have en intern styrke, såsom det mislykkede Saleh-kup, er det næsten umuligt at besejre sådanne styrker, som det sås i Afghanistans tilfælde. Det eneste våben, der er tilbage, er masseudsultning af hele befolkningen.

På regionalt plan foretager saudierne og deres støtter i Storbritannien og USA nu træk for at optrappe imod Iran. Dette udfald og fremstød for en militær konfrontation med Iran kunne atter engang føre til, at hele Golfen og Sydvestasien sættes i brand.

Foto: Yemens tidligere præsident, Ali Abdullah Saleh, der den 4. dec. blev dræbt af houthi-oprørere.

Store muligheder midt i stor ustabilitet; Vi er endnu ikke i smult vande

Leder fra LaRouche PAC, USA, 20. nov., 2017 – De aktuelle begivenheder udviser store muligheder – der er knyttet til det nye paradigme med den nye, globale Silkevej, men udviser samtidig stor ustabilitet og store farer, knyttet til den vedvarende monetarisme, geopolitik og det vedvarende forsøg på at opretholde imperiedominans.

I dag fortsatte præsident Donald Trump med at understrege betydningen af sin Asientur i åbningsbemærkninger til et møde i sin regering. Han talte om handel.

»Vi er netop vendt hjem fra en historisk, 12 dage lang rejse til Asien. Overalt, hvor vi kom, blev den amerikanske delegation modtaget med enorm gæstfrihed og respekt ... Med os tilbage bragte vi for \$300 mia. i aftaler, der meget vel kunne nå op på \$1 billion i den allernærmeste fremtid. Det betyder jobs for USA på et meget højt niveau ... «

Derefter mødtes Trump med udenrigsminister Rex Tillerson og USA's FN-ambassadør Nikki Haley, midt i flere situationer, der udgør stor fare, og som ikke kan løses, med mindre USA og det transatlantiske område tilslutter sig det fremstød for fred og udvikling, som Bælte & Vej Initiativet tilbyder.

Saudi-Arabien, sammen med Det forenede Kongerige (U.K.), slår på krigstrommer for handling mod Iran og Hezbollah. I søndags blev der, efter anmodning fra saudierne, afholdt et møde i

Kairo for udenrigsministre fra den Arabiske Liga. Efter at mange talere fordømte Iran, meddeltes det, at man ville briefe FN's Sikkerhedsråd om anklager imod Iran og måske kræve fremtidig handling. I mellemtiden fortsætter grusomhederne, der begås af Saudi-Arabien med assistance fra USA, i Yemen.

Denne forfærdelige situation bør ses i kontrast til den modsatrettede dynamik i Asien. Rusland, Tyrkiet og Iran samarbejder i den syriske krise om at besejre ISIL i alle dets former. Den 22. nov. vil den russiske præsident Putin, den tyrkiske præsident Erdogan og den iranske præsident Rouhani mødes i Sotji, Rusland, for at drøfte, hvordan man skal bringe yderligere stabilitet til Syrien og bevæge sig hen imod det russiske forslag for en Kongres for National Dialog. I søndags faldt en af de sidste ISIL-enklaver, byen Abu Kamal, til den syriske regering.

I Sydasiens er der nye initiativer i gang for at finde en løsning på den desperate situation, hvor 600.000 rohingya-flygtninge nu er i Bangladesh, hvortil de er flygtet fra fortsatte stridigheder i Myanmar. I weekendens løb mødtes den kinesiske udenrigsminister Wang Yi med ledere fra Myanmar og meddelte, at man ville fordoble indsatsen for Bælte & Vej Initiativets Kina-Myanmar Økonomiske Korridor, og man drøftede en trepunkts-handleplan, som Kina har foreslået, for at tackle nødsituationen med flygtningene: 1) en våbenstilstand; 2) betingelser, der fastsættes af Bangladesh og Myanmar, for, at flygtningene kan vende hjem; og 3) afhjælpning af fattigdom i Myanmar.

Disse to eksempler – Syrien og Myanmar – viser, hvordan betydningsfulde magter konfronterer kriser og konfererer med det specifikke forsæt at udarbejde løsninger. De markerer en fremgangsmåde over for virkeligheden, der enten er fraværende eller også i øjeblikket bliver forsætligt modgået af de fleste af eliterne i Europa og USA, der har forskanset sig i det gamle, døde, geopolitiske paradigme.

I dag påpegede Helga Zepp-LaRouche den igangværende regeringskrise i Tyskland. I går aftes brød forhandlingerne om at danne en koalitionsregering sammen, da de Frie Demokrater trak sig ud. Den tyske præsident Frank-Walter Steinmeier opfordrede efter et møde med den midlertidige kansler Angela Merkel alle sider til at genoverveje og sagde, »Vi står over for en situation, der ikke har eksisteret i Forbundsrepublikkens historie ... i næsten 70 år.« Zepp-LaRouche kaldte situationen »forfærdelig, men ikke overraskende« og påpegede det underliggende problem: lederne og partilederne i Tyskland og i hele Europa har ingen vision for fremtiden. Hvordan skal de genoverveje? De er »totalt idéforladte«. De lever i et domæne, der udgør en parallelvirkelighed, så de har ingen impuls til at genoverveje og ændre deres aksiomer og få en diskussion om handlinger.

Dette lægger vejen vidt åben for det, vi gør, for at støtte en ny æra til menneskehedens fordel, men, formaner Zepp-LaRouche, »Vi er endnu ikke i smult vande«.

Foto: Præsident Donald J. Trump besøger Vietnam, 11. nov., 2017. (Official White House Photo by Shealah Craighead)

Saudierne intensiverer deres krig mod Yemen; giver Iran skylden for konsekvenserne

7. nov., 2017 – I løbet af de 24 timer, siden den saudiskledede koalition meddelte, at den var ved at lukke for adgang til Yemen, angiveligt for at forhindre indsmugling af

missiler fra Iran i landet, er den saudiske folkemordskrig mod det yemenitiske folk intensiveret. Da koalitionen meddelte, at den lukkede havne og lufthavne, hævdede den, at hjælpearbejdere og humanitære nødforsyninger fortsat ville kunne få adgang til, og forlade, Yemen.

FN-folk har imidlertid siden rapporteret, at de ikke har adgang. Talsmand for FN Farhan Haq rapporterede i går, at saudierne har blokeret to FN-nødhjælpsflyvninger til Yemen. En anden FN-talsmand, Stéphanie Dujarric, advarede i dag om, at »ethvert yderligere chok mod importen af mad og brændsel kunne omstøde den seneste tids succes med at mildne truslen om hungersnød«. Ifølge ABC News, har yemenitiske officielle folk rapporteret, at luftangreb i den nordlige Hajjah-provins dræbte 23 mennesker, inkl. kvinder og børn. AFP skriver, at FN har betegnet Yemen som verdens værste humanitære krise, med 17 millioner yemenitter, der mangler mad, og af hvilke 7 millioner er udsat for hungersnød og kolera, der har kostet mere end 2.000 mennesker livet.

Men saudierne optrapper fortsat og giver Iran skylden. Kronprins Mohammed bin Salman sagde tirsdag, at Irans leverancer af raketter til militser i Yemen er en »direkte militær aggressionshandling« og kunne »udgøre en krigshandling mod Kongedømmet«, citerer det officielle Saudi Press Agency kronprins Mohammed for at sige til den britiske udenrigsminister Boris Johnson, rapporterer Reuters. Den saudiske udenrigsminister Adel al-Jubeir hævdede, at det missil, der blev affyret mod Riyadh lørdag aften (4. nov.), »var et iransk missil, lanceret af Hezbollah fra territorier, der er besat af houthierne i Yemen«.

I Teheran angreb Irans udenrigsminister Mohamed Javad Zarif de saudiske anklager i en række Twitter-postings i går. »KSA er engageret i aggressionskrige, regionalt tyranni, destabiliserende adfærd & risikable provokationer. Det giver Iran skylden for konsekvenserne«, tweetede Zarif. »KSA bomber Yemen i stumper og stykker og dræber tusindvis af uskyldige,

inklusive spædbørn, spreder kolera og hungersnød, men giver naturligvis Iran skylden«, sagde han i en efterfølgende meddelelse.

Foto: FN har betegnet Yemen som den værste, humanitære krise i verden. Millioner lider allerede under hungersnød; her bringes et udhungret barn til hospitalet i Sana'a.